

בש"פ 6420/14 - המבקשת: מדינת ישראל נגד המשיבים: פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6420/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 בשילוב סעיפים 10(יב) ו-10(יג) לחוק הנוער (שפיטה ענישה ודרכי טיפול) התשל"א-1971.

בשם המשיב 1: עו"ד אייל שמחוני

בשם המשיב 2: עו"ד רמזי סקיס

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרו של שני המשיבים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בצירוף סעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי מעצרים), התשל"א-1971 ב-45 יום החל מיום 6.10.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 10019-04-14 בבית המשפט השלום לנוער בתל-אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. ביום 4.4.2014 הוגש נגד המשיב 1, יליד 1998 והמשיב 2, יליד 1997, ונגד נאשם נוסף (להלן: נאשם 3), כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברייני נושא נשק קר ובצוותא לפי סעיפים 334, 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק העונשין; סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות כשהעברייני נושא נשק קר ובצוותא לפי סעיפים 334, 335(א)(1), 335(א)(2) ו-31 לחוק העונשין.

2. על-פי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, התגלע ויכוח בין המשיבים לבין המתלונן (להלן: המתלונן), בשל כך שהמשיבים סברו כי המתלונן מסר את שמו של המשיב 1 למשטרה, בתואנה כי גנב אופניים. לאחר ויכוח זה קשרו המשיבים קשר לחבול במתלונן ולפצוע אותו. בעקבות כך, ביום 27.3.2014, הגיעו המשיבים למקום עבודתו של המתלונן. המשיב 2 אחז בפטיש שמצא במקום והכה את המתלונן בראשו פעמיים. בתגובה לניסיון של המתלונן להדוף את המשיב 2, שלף המשיב 1 שני סכינים ודקר את המתלונן בגבו. כתוצאה מהפציעות שנגרמו לו, נפל המתלונן, והמשיב 1 דקר אותו ברגלו שלוש פעמים. לפי כתב האישום, במהלך האירוע נכח נאשם 3, אשר סייע בנוכחותו ובכך שאחז במתלונן כדי למנוע ממנו לברוח. עקב המעשים המיוחסים למשיבים נגרמו למתלונן פציעות בכתפו, רגלו וראשו, והוא נזקק לטיפול רפואי.

ההליכים עד כה

3. בד בבד עם הגשת האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים ואת נאשם 3 עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם. בבקשה נטען לקיומן של ראיות לכאורה. ביום 6.4.2014 ביקשו באי כוח המשיבים דחייה לשם צילום חומר החקירה. בדיון שהתקיים ביום 13.4.2014 הסכימו באי כוח המשיבים והנאשם 3 לקיומן של ראיות לכאורה. תסקירי המעצר שהוגשו בעניינם של המשיבים העלו כי בעניין המשיב 1 התרשם שירות המבחן ממסוכנות גבוהה, המלווה בעבר של הפרות תנאי שחרור, ומכיוון שלא נמצאה חלופת מעצר חוץ ביתית למשיב 1, והחלופה הביתית שהוצעה נמצאה כבלתי-מתאימה, הומלץ לדחות את הדיון בעניינו. בעניין המשיב 2 התרשם שירות המבחן כי הוא נמצא בסיכון גבוה לעצמו ולסביבה, וכי לא ניתן להמליץ על שחרורו, ונקבע לו ראיון קבלה באשפוזית "מלכישוע". בית המשפט קבע כי המשיבים יישארו במעצר עד מתן החלטה אחרת, תוך שהמשיב 2 יובא לראיון קבלה במלכישוע, והמשיב 1 ימתין לניסיון נוסף להשמה במסגרת חוץ ביתית.

ביום 28.4.2014 הוגשו תסקירי מעצר בעניין המשיבים. בעניין המשיב 1 הומלץ על דחייה נוספת של שבועיים על מנת לנסות ולמצוא חלופה חוץ ביתית מתאימה, לאחר שבעבר שהותו הופסקה בשל התנהגות בעייתית. בעניין המשיב 2 הומלץ על דחייה נוספת של שבועיים לצורך קבלת הערכה פסיכיאטרית עדכנית. ביום 12.5.2014 התקבלו תסקירי שירות המבחן. בעניין המשיב 1 התרשם שירות המבחן כי המשיב 1 לא מבין את משמעות התנהגותו האלימה, ואינו בעל מוטיבציה לקבלת טיפול. עקב כך נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרור לחלופות מעצר. בהיעדר חלופה אחרת הסכימה באת כוח המשיב 1 למעצר עד תום ההליכים ובית המשפט הורה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. באשר למשיב 2 המליץ שירות המבחן על דחייה של שבועיים לשם קבלת המסמכים הדרושים לקבלה באשפוזית מלכישוע. ביום 26.5.2014 הוגש תסקיר סופי בעניין המשיב 2. לפי התסקיר, בהיעדר שינוי אמתי בהתנהגות המשיב 2 הוחלט שלא להמליץ על שילובו במעון מלכישוע. כדי לאפשר לבא כוח המשיב 2 למצוא חלופת מאסר מתאימה, נדחה

הדיון ליום 9.6.2014. בדיון שהתקיים ביום זה הודיע בא כוח המשיב 2 כי לא עלה בידו למצוא חלופת מעצר קונקרטי, וביקש דחייה נוספת כדי למצוא מסגרת גמילה. בהיעדר חלופת מעצר ועקב מסוכנות הנאשם הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים נגדו.

הבקשה

4. המבקשת טוענת כי מעשיהם של המשיבים חמורים ביותר, וכי הם מעידים על מסוכנותם הרבה של המשיבים. נטען כי במעשי המשיבים היה כדי לסכן את שלום הציבור ובטחונו בכלל ואת שלומו של המתלונן בפרט. המבקשת טוענת כי על אף גילם הצעיר של המשיבים, ניתן ללמוד על מסוכנות רבה משילוב מעשיהם החמורים עם האמור בתסקירי שירות המבחן ועברם הפלילי. באשר לעברם הפלילי של המשיבים, המבקשת מציינת כי למשיב 1 יש שתי הרשעות קודמות במספר רב של עבירות אלימות ורכוש ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, בגין ריצה עונשי מאסר, ואילו למשיב 2 יש שתי הרשעות קודמות במספר רב של עבירות אלימות ורכוש, כמו גם במספר עבירות של הפרת הוראה חוקית, בגין ריצה עונש מאסר. עוד מציינת המבקשת כי אף שנעשו מאמצים רבים לאיתור חלופות מעצר מוסדיות עבור המשיבים, בהתחשב בגילם הצעיר ולמרות עברם הפלילי, הרי שחלופות כאלה לא נמצאו עקב התנהגות המשיבים ועקב חוסר מוטיבציה מצדם וחוסר תובנה למצבם.

5. אשר להתקדמות ההליך, נכון להיום, טרם החלה שמיעת הראיות בתיק. המבקשת טוענת כי עד כה נדחו הדיונים בתיק לבקשת באי כוח המשיבים, לשם הידברות עם המבקשת, כמו גם לצורך סיום הליכי המעצר. המבקשת מציינת כי התיק הועבר לשמיעה בפני מותב אחר בעקבות בקשת באי כוח המשיבים, ונקבע לשמיעת הוכחות בימים 13.11.2014, 18.11.2014, ו- 9.12.2014.

דיון והכרעה

6. בהתאם להחלטתי מיום 2.10.2014, הגישה המבקשת הודעה מעדכנת בעניין קביעתם של מועדים נוספים להמשך שמיעת התיק, על-ידי בית משפט השלום. בהחלטתו, קבע בית המשפט השלום שני מועדים נוספים לשמיעת הראיות בתיק, בימים 2.11.2014 ו-24.11.2014.

כפי שפורט לעיל, ההליכים בעניינם של המשיבים נמשכו כחצי שנה וטרם החלה שמיעת ההוכחות. דומה כי הסיבות העיקריות לכך הן הניסיון למצוא חלופת מעצר לקטינים, והחלפת המותב הדין בתיק. על רקע זה, כאמור, ביקשתי מבית משפט השלום לקבוע מועדים נוספים לשמיעת התיק, ומשנקבעו מועדים נוספים, כך שכעת קבועים חמישה מועדים לשמיעת התיק, במסגרת ההארכה המבוקשת, מצאתי להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיבים בארבעים וחמישה ימים נוספים החל מיום 6.10.2014. משמדובר במשיבים קטינים, יש לתת משנה חשיבות לכך שההליך יתנהל בקצב משביע רצון, ויש לקוות כי כל הצדדים יפעלו כדי לקדם מטרה זו.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ה (5.10.2014).

שׁוֹפֵט
